

Dlouhodobá péče o seniory

– ohlédnutí za onemocněním COVID-19

12 klíčových prohlášení

COVID-19 přišel nejen do sektoru sociálních služeb jako lavina. Rychlost a dopad byl ohromný, sektor sociálních služeb však největším „testem“ prošel a zajistil péči o seniory po celém světě. Snažil se chránit jak seniory, tak všechny pracovníky v sociálních službách i ostatní zaměstnance pracující v tomto sektoru.

K rize nicméně ukázala „bolavá místa“ v systému dlouhodobé péče. Švýcarská společnost CURAVIVA zahájila mezinárodní diskuzi s cílem identifikovat problémy, hledat odpovědi na palčivé otázky a navrhnout možná řešení. Tato prohlášení a iniciativa byla spoluvyvořena hlavními organizacemi a asociacemi v sektoru dlouhodobé péče o seniory, jako je European Ageing Network, Global Ageing Network, CommonAge a Leading Age.

Následující prohlášení popisují největší problémy, slabé stránky a hrozby, které nedávná koronavirová krize otevřela, ukázala a/nebo zdůraznila.

Cílem tohoto dokumentu a této iniciativy je otevřít veřejnou diskuzi. Diskuzi s ústředními a regionálními vládami, regulačními orgány, dárci a dalšími zúčastněnými stranami. Využít jej mohou národní zastřešující sdružení, odborné společnosti nebo poskytovatelé každodenní péče.

Neváhejte dokument přeložit do svých jazyků a přidat, upravit nebo vybrat pouze některá prohlášení. Tato prohlášení by vás měla podpořit a povzbudit ke změně stávající situace v sociálních službách a k diskuzi nad tématy, která byla dosud tabu, přestože v péči o seniory zde existovala vždy. Byla však zdůrazněna během posledních měsíců v souvislosti s globální pandemií.

1. prohlášení

Za diskriminační považujeme zařazení všech lidí starších 65 let do rizikové skupiny, což se stalo během koronavirové krize. Lidé stárnou různě rychle. Při posuzování toho, zda je člověk starý, nemůže být nikdy směrodatné pouze stanovení určitého věku.

2. prohlášení

Ochrana veřejného zdraví je prvořadá; toto byl skutečně jeden z nejvíce hlášených výroků během koronavirové krize. Každý, kdo si ochranu veřejného zdraví představuje pouze jako fyzickou ochranu proti infekci koronaviru, neobstojí v tom pravdivě vykreslit holistický koncept zdraví. „Zdraví“ musí zahrnovat fyzické, psychické, duchovní a sociální aspekty a všemi těmito aspekty je také utvářeno.

3. prohlášení

V mnoha zemích jsou výdaje plynoucí na péči o seniory součástí fiskální politiky. Jakmile lidé zestárnou a stanou se zranitelnými, jakékoli investice ze strany státu směřující na jejich péči jsou považovány za neúčinné. S každým přibývajícím rokem je péče o seniory pro společnost nákladnější. Takovými základními společenskými postoji však připravuje seniory o jejich důstojnost.

4. prohlášení

V politických i sociálních debatách je stáří stále považováno za synonymum nemoci. Stáří však není nemoc, ale fáze života.

5. prohlášení

Umírající člověk není nemocný, pouze dosáhl konce svého života. Povinností státu i společnosti je podporovat lidi v jejich zvolené cestě na konci života tak, aby jim bylo umožněno dožít v důstojném prostředí. Současná tabu spojená se smrtí a umíráním nejsou prospěšná pro nikoho a v konečných okamžicích připravují lidi o jejich důstojnost.

6. prohlášení

Nemocnice byly během koronavirové krize upřednostňované na úkor domovů pro seniory. Cílem bylo zajistit dostatečný počet lůžek na jednotkách intenzivní péče, pokud by bylo nutné napojit pacienty na ventilaci. Lidem starším 80 let bylo řečeno, aby zůstali tam, kde jsou, a aby napsali svá dříve vyslovená přání tak, aby nikoho nepřipravili o lůžko na jednotce intenzivní péče.

7. prohlášení

Politici a široká veřejnost obecně nechovají k profesionálům z řad pečovatелů velkou úctu. Státní fondy jsou otevřeny společností, jejichž smyslem existence je dosahování zisků, ale lidé, kteří svůj život věnují péči o ostatní, se dočkají pouze potlesku a slova děkují. Pokusy o vzdání holdu pečovatелům zůstávají pouhým politickým tlacháním a jsou výsměchem pro zúčastněné.

8. prohlášení

Ochota státních orgánů platit v dlouhodobé péči další náklady související s koronavirem je malá, což zase ukazuje na nedostatečné ocenění seniorů.

9. prohlášení

COVID-19 upozornil na nepříjemně vysokou úmrtnost v domech pro seniory v mnoha zemích. Celosvětově na tato demografická data lidé dostatečně nereagovali. Život každého člověka je ale cenný.

10. prohlášení

Péče o seniory je na okraji většiny zdravotnických systémů i celé společnosti a je považována za ekonomickou přítěž. Společnost musí vnímat každého člověka jako plnohodnotného člena s jeho lidskými právy.

11. prohlášení

COVID-19 upozornil jak na zvyšující se počet seniorů ve světě, tak i na nedostatek plánování v péči o seniory. V důsledku toho se na seniory během pandemie COVID-19 i na ty, kteří o ně pečují, zapomělo. Je důležité to uznat, stejně tak jako se omluvit a poděkovat. Kromě toho je třeba provést další změny. Důležité je rovnoprávné zacházení se seniory a zavedení plánování ve všech typech péče o seniory.

12. prohlášení

Úmrtí související s COVID-19 v celosvětovém měřítku postihla především starší osoby a v některých zemích tato čísla dosud nebyla zahrnuta. Mezi ty, kteří se z COVID-19 zotavili, patřilo také mnoho „starších“, a přesto se pozornost soustředila na počet úmrtí, nikoli na počet vyléčených (mnohokrát kvůli skvělé péči v zařízeních dlouhodobé péče). To musí být oceněno jako nedílná součást systému dlouhodobé péče.

